

**ГАЙМАНОВА Анастасія,**

здобувач вищої освіти третього курсу  
факультету підготовки фахівців  
для органів досудового розслідування  
Дніпропетровського державного  
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник:*

**РЕЗВОРОВИЧ Кристина,**

кандидат юридичних наук, завідувач  
кафедри цивільного права та процесу  
Дніпропетровського державного  
університету внутрішніх справ

## **ЯК БОРОТИСЯ З ГЕНДЕРНОЮ НЕРІВНІСТЮ В УКРАЇНІ**

Свою актуальність боротьба з гендерною нерівністю бере з минулих століть і триває до тепер. Боротися з гендерною нерівністю першим почав феміністичний рух, наразі на нього спрямовуються гендерні політики держав, покладаються міжнародні зусилля.

Гендерна нерівність - це коли жінка та чоловік фактично не є рівними за правами. Вона впливає з відмінностей у гендерних ролях і спричинена існуванням гендерних стереотипів.

Не один рік мільйони людей страждають, тому що не можуть захистити свою права у сфері гендерної рівності. Хоча наявні діючі нормативно-правові акти, які відображають гендерний паритет в Україні: Кодексі про працю; Кримінально-процесуальному, Цивільному кодексах України; Кодексі України про адміністративні порушення, Кодексі про шлюб і сім'ю, а також в Законах України "Про пенсійне забезпечення", "Про зайнятість населення", "Про охорону праці", "Про державну службу" тощо.

Крім цього, в Україні діють спеціальні Закон України "Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків" (2005 р.) "Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні" (2012 р.).

Також найголовніший Закон України не залишив дане питання в стороні, статтею 24 Конституції України гарантується: "Громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом". [1]

Рішення проблеми гендерної нерівності не стоїть на місці, ратифікуюча правові акти, Комісії з розглядів даних питань, ООН займається освітленням труднощів в цій категорії проблем на світовому рівні, тощо, але саме суспільство повинно розуміти, що без власних зусиль рівності не буде.

Тобто, кожна людини повина давати звіт своїм словам та діям, розвиватися, розуміти, що в інших також є почуття і вони в праві робити, що захочеться саме їм, не виходячі за рамки закону.

Рівність прав жінки і чоловіка забезпечується: наданням жінкам рівні з чоловіками можливості щодо суспільно-політичної та культурної діяльності, освіти, навчання, праці та оплати праці; спеціальних заходів з охорони праці та здоров'я жінок, встановлення пенсій; створення умов для поєднання жінок роботи з материнством; охорона, матеріальна та духовна підтримка матерів і дітей, у тому числі оплачувані відпустки та інші пільги вагітним жінкам і матерям.

Але, чому при цих законах, люди не можуть захистити себе, та не відстоюють свої права, як багато років цим займалися минулі покоління, та змагалися за рівні права проливаючи кров, щоб ми та наше майбутнє було повністю рівним в права та свободах?

Тому що їх уявлення про нормальне ставлення до себе спотворилось при тиску інших людей, які живуть в "країні стереотипів" та які не розуміють та не підтримують ніякий розвиток суспільства. Через те, багато потенційних людей губить себе та боїться не сподобатись іншим.

Наявність інституційного механізму є запорукою ефективності реалізації єдиної державної політики із застосуванням методів і інструментів впровадження гендерної рівності. Під інституційним механізмом розуміється сукупність взаємозв'язків між формальними та неформальними інститутами, а також організаціями, які сприяють реалізації принципів демократичного врядування, забезпечують узгодження та коригування інтересів різних суспільних груп, координацію спільної діяльності на шляху досягнення задекларованих цілей розвитку держави (регіону).

Інституційні механізми формування та реалізації національної гендерної політики в органах адміністративної влади та органах місцевого самоврядування забезпечуються уповноваженими кадрами (координаторами), консультативними установами, консультантами з питань рівних прав і можливостей чоловіків і жінок, відповідальними особами, структурними підрозділами. Завдяки наявності та функціонуванню інституційних механізмів забезпечення гендерної рівності органи управління та органи місцевого самоврядування спроможні виконувати покладені на них повноваження та завдання в межах обов'язків. [2]

Отже, можна зауважити, що все починається саме з нас. Якщо ми будемо толерантними, будемо підтримувати закон, відстоювати свої права та свободи, слідкувати за своїми діями та прагнути ставати кращими, то разом зможемо досягти надзвичайного успіху і почнемо жити у справедливій, демократичній, свободній країні, де кожен зможе показати себе.

#### **Список використаних джерел:**

1. Конституція України : станом на 1 верес. 2016 р. / Верховна Рада України. Харків : Право, 2016. 82 с.
2. Розуміння маскулінності та гендерної рівності в секторі безпеки України та представлення результатів дослідження [Текст] : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 25 берез. 2021 р.) / [редкол.: В. В. Черней, С. Д. Гусарев, С. С. Чернявський та інші]. Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2021. 234 с.